

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

---

26 Οκτωβρίου 2011

Αντικειμενοστρεφής Προγραμματισμός

- Ένα νέο προγραμματιστικό μοντέλο (paradigm) το οποίο στηρίζεται στις **κλάσεις** και τα **αντικείμενα**.
- **Κλάση**: Μια αφηρημένη οντότητα με **χαρακτηριστικά** (μεταβλητές) και **συμπεριφορά** (μεθόδους).
- **Αντικείμενο**: Ένα στιγμιότυπο (instance) της κλάσης το οποίο έχει μια **κατάσταση** (οι τιμές των μεταβλητών) και εκτελεί **ενέργειες** (καλεί τις μεθόδους)

Ορισμός κλάσης

```
class MyClass
{
    private:
        int privateData;
        int privateMethod();
    public:
        int publicMethod();
};
```

Μην ξεχνάμε το ερωτηματικό!

```
int MyClass::publicMethod()
{
    privateData = 1;
    /* more code here */
}
```

Δεσμευμένες λέξεις με **κόκκινο**.

Δηλώσεις private δεδομένων και μεθόδων δεν είναι προσβάσιμα εκτός της κλάσης.

Δηλώσεις public δεδομένων και μεθόδων Προσβάσιμα εκτός της κλάσης.

Default: όλα είναι private

Καλός αντικειμενοστραφής σχεδιασμός:
private data, public methods

Ορίζει το namespace της κλάσης

Ορισμός μεθόδων.

Μέσα στο namespace της κλάσης οι μεταβλητές μέλη είναι προσβάσιμες

Παράδειγμα κλάσης

```
#include <cstdio>
using namespace std;

class Human {
private:
    int height;
    int age;

public:
    void Ages();
    void IsBorn();
    void Grows(int inc);
};

void Human::Ages() {
    age += 1;
}

void Human::IsBorn() {
    height = 40;
    age = 0;
}

void Human::Grows(int inc) {
    height += inc;
}
```

Αντικείμενα

```
int main()  
{  
    MyClass myClassInstance; } Ορισμός του αντικειμένου  
    ...  
    myClassInstance.publicMethod(); } Κλήση της public μεθόδου.  
    ...  
}
```

```
int main()  
{  
    Human peter;  
    peter.IsBorn();  
    peter.Ages();  
    peter.Grows(10);  
}
```

Πλεονεκτήματα

- Το αντικειμενοστρεφές μοντέλο αντιστοιχεί καλύτερα με τον τρόπο που βλέπουμε τον κόσμο.
- Ο κώδικας που παράγεται είναι πιο εύκολο να διαβαστεί και να κατανοηθεί.
- Encapsulation και data hiding
  - Τα δεδομένα και οι συναρτήσεις που τα αλλάζουν ομαδοποιούνται μέσα στην κλάση.
  - Πιο εύκολη συντήρηση του κώδικα.
- Κληρονομικότητα
  - Ιεραρχία κλάσεων που μοιράζονται χαρακτηριστικά.
- Πιο εύκολη επαναχρησιμοποίηση του κώδικα.

Άσκηση

- Θέλουμε να φτιάξουμε ένα «παιχνίδι» το οποίο κάνει το εξής:
  - Έχουμε δυο αυτοκίνητα που ξεκινάνε από το σημείο 0 της ευθείας και τυχαία πάνω στις τιμές των ακεραίων.
    - Σε κάθε κίνηση διαλέγουν τυχαία να πάνε αριστερά, δεξιά, ή να μείνουν στο ίδιο σημείο.
  - Το παιχνίδι σταματάει όταν τα δυο αυτοκίνητα συγκρουστούν.

```
#include <iostream>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    int collision = 0;
```

```
    int counter = 0;
```

```
    // Αρχικοποίηση αυτοκινήτων
```

```
    while(!collision){
```

```
        // Τα αυτοκίνητα μετακινούνται
```

```
        // check for collision
```

```
        counter ++;
```

```
    }
```

```
    cout << "Cars collided after " << counter << " moves"
```

```
        // τύπωσε την θέση της σύγκρουσης
```

```
}
```

Τι κλάσεις και αντικείμενα πρέπει να ορίσουμε?
Ποια θα είναι τα πεδία και ποιες οι μέθοδοι?

Class Car

```
class Car
{
private:
    int _pos;

public:
    void InitializePosition();
    void Move();
    int GetPosition();
};
```

Methods

```
void Car::InitializePosition()  
{  
    _pos = 0;  
}
```

```
#include <cmath>  
#include <cstdlib>
```

```
void Car::Move()  
{  
    _pos += floor((double(rand())/RAND_MAX)*3)-1;  
}
```

```
int Car::GetPosition()  
{  
    return _pos;  
}
```

```
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    int collision = 0;
    int counter = 0;

    // Αρχικοποίηση αυτοκινήτων

    while(!collision){
        // Τα αυτοκίνητα μετακινούνται
        // check for collision
        counter ++;
    }

    cout << "Cars collided after " << counter <<" moves"
        // τύπωσε την θέση της σύγκρουσης
}
```

```
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    int collision = 0;
    int counter = 0;
    Car carX;
    Car carY;

    // Αρχικοποίηση αυτοκινήτων

    while(!collision){
        // Τα αυτοκίνητα μετακινούνται
        // check for collision
        counter ++;
    }

    cout << "Cars collided after " << counter <<" moves"
        // τύπωσε την θέση της σύγκρουσης
}
```

```
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    int collision = 0;
    int counter = 0;
    Car carX;
    Car carY;

    carX.InitializePosition();
    carY.InitializePosition();

    while(!collision){
        // Τα αυτοκίνητα μετακινούνται
        // check for collision
        counter ++;
    }

    cout << "Cars collided after " << counter <<" moves"
        // τύπωσε την θέση της σύγκρουσης
}
```

```
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    int collision = 0;
    int counter = 0;
    Car carX;
    Car carY;

    carX.InitializePosition();
    carY.InitializePosition();

    while(!collision){
        carX.Move();
        carY.Move();
        collision = (carX.GetPosition() == carY.GetPosition());
        counter ++;
    }

    cout << "Cars collided after " << counter <<" moves"
         // τύπωσε την θέση της σύγκρουσης
}
```

```
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    int collision = 0;
    int counter = 0;
    Car carX;
    Car carY;

    carX.InitializePosition();
    carY.InitializePosition();

    while(!collision){
        carX.Move();
        carY.Move();
        collision = (carX.GetPosition() == carY.GetPosition());
        counter ++;
    }

    cout << "Cars collided after " << counter <<" moves "
         << "at position " << carX.GetPosition() << endl;
}
```

```
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    int collision = 0;
    int counter = 0;
    Car carX;
    Car carY;

    carX.InitializePosition();
    carY.InitializePosition();

    while (!collision) {
        carX.Move();
        carY.Move();
        collision = (carX.GetPosition() == carY.GetPosition());
        counter ++;
    }

    cout << "Cars collided after " << counter << " moves "
         << "at position " << carX.GetPosition() << endl;
}
```

Τι γίνεται αν θέλουμε να αλλάξουμε τον ορισμό της σύγκρουσης?

Class Car

```
class Car
{
    private:
        int _pos;

    public:
        void InitializePosition();
        void Move();
        int GetPosition();
        int Collide(Car)
};
```

```
int Car::Collide(Car other)
{
    return (_pos == other.GetPosition());
}
```

```
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    int collision = 0;
    int counter = 0;
    Car carX;
    Car carY;

    carX.InitializePosition();
    carY.InitializePosition();

    while(!collision){
        carX.Move();
        carY.Move();
        collision = carX.Collide(carY);
        counter ++;
    }

    cout << "Cars collided after " << counter <<" moves "
         << "at position " << carX.GetPosition() << endl;
}
```

Άσκηση

- Εκτός από τα αυτοκίνητα έχουμε και μία νάρκη, η οποία εμφανίζεται σε τυχαία σημεία στο διάστημα $[-5,5]$
- Το παιχνίδι τελειώνει είτε όταν συγκρουστούν τα οχήματα, ή όταν κάποιο από αυτά ενεργοποιήσει τη νάρκη.

Τι νέες κλάσεις χρειαζόμαστε να ορίσουμε?

Class Mine

```
class Mine
{
private:
    int _pos;

public:
    void Activate();
    int GetPosition();
};

void Mine::Activate()
{
    _pos = floor((double(rand())/RAND_MAX)*11)-5;
    _pos = floor((double(rand())/RAND_MAX)*11)-5;
}

int Mine::GetPosition()
{
    return _pos;
}
```

Class Car

```
class Car
{
    private:
        int _pos;

    public:
        void InitializePosition();
        void Move();
        int GetPosition();
        int Collide(Car)
        int Detonate(Mine);
};
```

```
int Car::Detonate(Mine someMine)
{
    return (_pos == someMine.GetPosition());
}
```

```
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    int collision = 0;
    int explosion = 0;
    int counter = 0;
    Car carX;
    Car carY;
    Mine randomMine;

    carX.InitializePosition();
    carY.InitializePosition();

    while(!collision && !explosion){
        carX.Move();
        carY.Move();
        randomMine.Activate();
        collision = carX.Collide(carY);
        explosion = carX.detonate(randomMine) || carY.detonate(randomMine);
        counter ++;
    }
    if (collision){
        cout << "Cars collided after " << counter <<" moves "
             << "at position " << carX.GetPosition() << endl;
    }
    if (explosion){
        cout << "Mine exploded after " << counter << " moves, "
             << "at position " << randomMine.GetPosition() << endl;
    }
}
```


C ΚΑΙ C++ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Χαρακτηριστικά της C++

ΕΙΣΟΔΟΣ/ΕΞΟΔΟΣ

Είσοδος / Έξοδος δεδομένων

```
//A Simple C++ program
#include <iostream>
using namespace std;

main() {
    cout << "Hello world!\n";
}
```

Ισοδύναμα:

```
cout << "Hello" << "world!\n";
```

Είσοδος / Έξοδος δεδομένων

- Στη C η εγγραφή στην οθόνη και η ανάγνωση από το πληκτρολόγιο γίνεται με τα λεγόμενα **ρεύματα** (streams).
  - **stdin**, **stdout**
- Ότι θέλουμε να εκτυπώσουμε στην οθόνη με **printf** περνά από το **stdout** και εν συνεχεία μέσω του λειτουργικού εμφανίζεται στην οθόνη
- Ότι θέλουμε να διαβάσουμε περνά από το πληκτρολόγιο μέσω του λειτουργικού στο **stdin** και εν συνεχεία το διαβάζουμε με **scanf**.

```
printf("%d", i); <=> fprintf(stdout, "%d", i);  
scanf("%d", &i); <=> fscanf(stdin, "%d", &i);
```

Είσοδος / Έξοδος δεδομένων

- Στη C++ ισχύει ότι και στην C, αλλά πέραν των γνωστών συναρτήσεων εισόδου εξόδου υπάρχουν πιο ευέλικτοι τρόποι.
- Τα **ρεύματα** που αντιστοιχούν στα **stdout**, **stdin** είναι τα **cout** και **cin**.
  - τα **stdin**, **stdout** είναι `struct FILE *`
  - τα **cin**, **cout** είναι **αντικείμενα** τύπου **istream** και **ostream** αντίστοιχα και προσφέρουν και **συναρτήσεις** που μπορώ να καλέσω σε αυτά.
- αντί για συναρτήσεις όπως οι **printf**, **fprintf**, **scanf**, **fscanf** έχουμε τους τελεστές **<<**, **>>** που εισάγουν δεδομένα στο **cout** και εξάγουν δεδομένα από το **cin**

Είσοδος / Έξοδος δεδομένων

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {

    int i;
    cin >> i;
    float f;
    cin >> f;
    char c;
    cin >> c;
    char buf[100];
    cin >> buf;

    cin >> i >> f >> buf;
}
```

Είσοδος / Έξοδος δεδομένων

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main(){
    int i;
    cin >> i;

    cout << "i = ";
    cout << i;
    cout << "\n";

    float f;
    cin >> f;

    cout << "f = ";
    cout << f;
    cout << "\n";

}
```

Είσοδος / Έξοδος δεδομένων

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main(){
    int i;
    float f;

    cin >> i >> f;
    cout << "i = " << i << "\n"
         << "f = " << f << "\n" ;
}
```


Είσοδος / Έξοδος δεδομένων

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main() {
    int i;
    float f;

    cin >> i >> f;
    cout << "i = " << i << endl
         << "f = " << f << endl ;
}
```

Χειριστές (manipulators): εντολές προς το ρεύμα εξόδου

Ο χειριστής **endl** έχει το ίδιο αποτέλεσμα με τον χαρακτήρα **\n**
Προκαλεί όμως και εκκένωση (flush) του output buffer.

Ο χειριστής setw

- Χρησιμοποιείται για να καθορίσει το πλάτος της εξόδου.
  - Η στοίχιση γίνεται στα δεξιά

```
#include <iostream>
#include <iomanip>
using namespace std;
```

```
int main() {
    cout << ":" << setw(10) << "alpha" << endl
         << ":" << setw(10) << "beta" << endl
         << ":" << setw(10) << "gamma" << endl;
}
```

```
:      alpha
:      beta
:      gamma
```

ΒΑΣΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ, ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ

Βασικοί τύποι

```
int xInt; //4 bytes (σπάνια 2)
short int xShortInt; //2 bytes
long int xLong; //4 bytes
float xFloat; //4 bytes
double xDouble; //8 bytes
char xChar; //1 byte
```

```
bool boolX; //1 byte
boolX = true; boolX = false;
```

Οι μεταβλητές τύπου bool είναι βολικές για να ξεχωρίζουμε τις λογικές μεταβλητές. Κατά τα αλλά συμπεριφέρονται ακριβώς όπως πριν.

Class Car

```
class Car
{
private:
    int _pos;

public:
    void InitializePosition();
    void Move();
    int GetPosition();
    bool Collide(Car)
    bool Detonate(Mine);
};
```

```

#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    bool collision = 0;
    bool explosion = 0;
    int counter = 0;
    Car carX;
    Car carY;
    Mine randomMine;

    carX.InitializePosition();
    carY.InitializePosition();

    while(!collision && !explosion){
        carX.Move();
        carY.Move();
        randomMine.Activate();
        collision = carX.Collide(carY);
        explosion = carX.detonate(randomMine) || carY.detonate(randomMine);
        counter ++;
    }
    if (collision){
        cout << "Cars collided after " << counter <<" moves "
             << "at position " << carX.GetPosition() << endl;
    }
    if (explosion){
        cout << "Mine exploded after " << counter << " moves, "
             << "at position " << randomMine.GetPosition() << endl;
    }
}

```

It would work even if we left these two variables to be `int`

Πίνακες

Integers

```
int dataArray[3];
```

C Strings

```
#include <cstring>
char firstName[6];
main() {
    cin >> firstName; // get the string from input
    strcpy (firstName, "eddie"); // copy a value
    cout << firstName; // output string
}
```

Δηλώσεις Μεταβλητών

- Στη C++ δηλώσεις μεταβλητών μπορούν να γίνουν **ΠΑΝΤΟΥ** και όχι μόνο στην αρχή κάθε συνάρτησης, συμπεριλαμβανομένης της main()

```
int main() {  
    int x, y, z;  
    if(...) {...}  
    // .....  
    float f;  
}
```

Βολικό γιατί μπορείς να δηλώσεις μια μεταβλητή όταν την χρειάζεσαι


```

#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>

/* Car class definition, method definitions */

int main()
{
    Car carX;
    carX.InitializePosition();
    Car carY;
    carY.InitializePosition();
    Mine randomMine;

    bool collision = 0;
    bool explosion = 0;
    int counter = 0;
    while(!collision && !explosion){
        carX.Move();
        carY.Move();
        randomMine.Activate();
        collision = carX.Collide(carY);
        explosion = carX.detonate(randomMine) || carY.detonate(randomMine);
        counter ++;
    }
    if (collision){
        cout << "Cars collided after " << counter <<" moves "
             << "at position " << carX.GetPosition() << endl;
    }
    if (explosion){
        cout << "Mine exploded after " << counter << " moves, "
             << "at position " << randomMine.GetPosition() << endl;
    }
}

```

Δηλώσεις τοπικών μεταβλητών παντού

- Επιτρέπονται δηλώσεις μεταβλητών παντού μέσα στο πρόγραμμα.

```
void f ()  
{  
    int x = 0;  
    cout << x;  
    int y = x + 1;  
    cout << y;  
    for (int i=1; i < y; i++) {  
        cout << i;  
    }  
}
```

Η μεταβλητή `i` ζει μόνο μέσα στο for loop
Ο πιο συχνός τρόπος δημιουργίας iterators

Αρχικοποίηση Μεταβλητών

```
int counter(0);           //equiv. to: int counter=0;
```

```
int myArray[4] = {1,2,3,4}; //equiv. to:  
myArray[0] = 1;           //we start from 0  
myArray[1] = 2; ...  
//could also say  
int myArray[] = {1,2,3,4}; // creates a table of size 4  
int myArray[10] = {1,2,3,4};  
// creates a table of size 10 and fills the rest with 0s
```

```
//size: 6, length: 6 -remember the last '\0'  
char firstName[] = "eddie";  
//size: 50, length: 6  
char name[50] = "eddie";  
strcpy(name, "eddie vedder"); // fits in there
```

Πολυδιάστατοι Πίνακες

```
int myMatrix[2][4];
```

```
int myMatrix[2][4] = {  
    {1, 2, 3, 4},  
    {5, 6, 7, 8}  
};
```

const

```
main() {  
    int const SIZE = 20;  
  
    //can be used to initialize an array  
    char buffer[SIZE];  
  
    SIZE = 8; //will NOT work -  
              // const variables do NOT change  
}
```

Διαφορές `const` και `#define`

- Το `#define` είναι εξ' ορισμού global ορισμός, ενώ το `const` έχει δικό του scope.
- Η συντακτική ορθότητα μιας δήλωσης `const` ελέγχεται αμέσως, ενώ για το `#define` μόνο αφού γίνει η αντικατάσταση. Το όποιο λάθος εμφανίζεται στη γραμμή του προγράμματος και όχι στη δήλωση του `#define`.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ

Εντολή `if ... else ...`

```
if (condition) {  
    statement;  
    ...  
}  
else {  
    statement;  
    ...  
}
```

Λογικοί τελεστές για σύνθετες συνθήκες:

OR: ((cond1) || (cond2))

AND: ((cond1) && (cond2))

NOT: ! (cond1)

Προσοχή: = vs. ==

Είναι καλό να χρησιμοποιείτε πάντα { } ακόμη και για μία μόνο εντολή

Εντολή Switch

```
switch (condition) {  
    case constant1:  
        statement;  
        ...  
        break;  
    case constant2:  
        statement;  
        ...  
        break;  
    ...  
    default:  
        statement;  
        ...  
        break;  
}
```

Προσοχή: αν παραληφθεί το **break**, εκτελείται η επόμενη εντολή!

Δεν το παραλείπουμε ποτέ!!!

Το **break** μας βγάζει έξω από το block στο οποίο είμαστε.

Το **default** καλύπτει την περίπτωση που χάνουμε κάποια case

Εντολές βρόγχων (Loop Statements)

```
while (condition) {  
    statement;  
    ...  
}
```

```
for (declaration-initialization; condition; iteration) {  
    statement;  
    ...  
}
```

```
//Example of counting...  
for (int i=0; i<5; i++){ //runs 5 times  
    cout << i*5+3;  
}
```

break και continue

- Χρήσιμα για τον έλεγχο ροής σε loops.

```
// 100 iterations or a collision/explosion
for(int i = 0; i < 100; i++){
    carX.Move();
    carY.Move();
    randomMine.Activate();
    collision = carX.Collide(carY);
    explosion = carX.detonate(randomMine)
                || carY.detonate(randomMine);
    counter++;
    if (collision || explosion){
        break;
    }
}
// cout << i; will give an error
```

break ΚΑΙ continue

Αγνόησε συγκρούσεις ή εκρήξεις που γίνονται στο σημείο 0

```
while (!collision && !explosion) {  
    carX.Move();  
    carY.Move();  
    if (carX.GetPosition() == 0 || carY.GetPosition() == 0) {  
        continue;  
    }  
    randomMine.Activate();  
    collision = carX.Collide(carY);  
    explosion = carX.detonate(randomMine)  
                || carY.detonate(randomMine);  
    counter++;  
}
```

break ΚΑΙ continue

Τύπωσε μόνο τους αριθμούς που δεν διαιρούνται με το 3

```
for (int i = 0; i < 10; i ++){  
    if (i%3 == 0){  
        continue;  
    }  
    cout << i;  
}
```

ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ NAMESPACES

Συναρτήσεις

```
#include <iostream>
using namespace std;
```

Δηλωση Συνάρτησης

```
float triangleArea (float width, float height);
```

```
main() {
    float area = triangleArea(1.0, 2.0);
    cout << "The area of the triangle is " << area;
}
```

Ορίσματα Συνάρτησης

```
float triangleArea(float width, float height) {
    float area; // local
    area = width * height / 2.0;
    return area;
}
```

Επιστρεφόμενη τιμή Συνάρτησης

Χώροι ονομάτων (Namespaces)

- Πολλές φορές στη C φτιάχνουμε συναρτήσεις των οποίων τα ονόματα έρχονται σε σύγκρουση με έτοιμες συναρτήσεις της γλώσσας
  - σαν αποτέλεσμα έχουμε λάθη μετάφρασης που δεν εξηγούνται εύκολα...
  - και κόστος επιδιόρθωσης του κώδικα
- Ένα πρόγραμμα μπορεί να συνθέτει κώδικα από δύο ή περισσότερα άτομα που μπορεί να χρησιμοποιούν συνώνυμες συναρτήσεις ή κλάσεις.
  - σαν αποτέλεσμα πάλι μπορεί να έχουμε λάθη μετάφρασης του συνολικού κώδικα
- στη C++ υπάρχει ο μηχανισμός **namespace** που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αποφυγή συγκρούσεων

```
namespace X {  
.....  
};
```


Παράδειγμα

- Στο αρχείο **util.h** έχουμε κάποιες χρήσιμες συναρτήσεις που πήραμε από κάποιον άλλον.

```
.....  
  
float squareArea(float length) {  
    return (length*length);  
}  
  
.....  
int f() {return 1973}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)

```
#include <iostream>
#include "util.h"
```

```
//1 square mile is 2.59 square km
//the following function returns square miles
//whereas length is in km
```

```
float squareArea(float length) {
    return (length*length / 2.59);
}
```

Compiler Error!!!

error: redefinition of `float squareArea(float)'

```
main () {
    cout << "English(sq m1)" << squareArea(2.0);
    cout << f();
}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)

```
#include <iostream>
#include "util.h"
```

```
//1 square mile is 2.59 square km
//the following function returns square miles
//whereas length is in km
```

```
float squareAreaMiles(float length) {
    return (length*length / 2.59);
}
```

Όχι καλή λύση, μπερδεμένος κώδικας, πιθανά λάθη

```
main () {
    cout << "English(sq m1)" << squareAreaMiles(2.0);
    cout << f();
}
```

Παράδειγμα

- Στο αρχείο **util.h** έχουμε κάποιες χρήσιμες συναρτήσεις που πήραμε από κάποιον άλλον.

```
namespace PublicUtils
{
    .....

    float squareArea(float length) {
        return (length*length);
    }

    .....

    int f() {return 1973}
}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)

```
#include <iostream>
#include "util.h"

namespace Local{
    //1 square mile is 2.59 square km
    //the following function returns square miles
    //whereas length is in km
    float squareArea(float length){
        return (length*length / 2.59);
    }
}

main (){
    cout << "English (sqr ml)" << Local::squareArea(2.0);
    cout << PublicUtils::f();
}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)

```
#include <iostream>
#include "util.h"

namespace Local{
    //1 square mile is 2.59 square km
    //the following function returns square miles
    //whereas length is in km
    float squareArea(float length){
        return (length*length / 2.59);
    }
}

using namespace Local;

main (){
    cout << "English (sqr ml)" << squareArea(2.0);
    cout << PublicUtils::f();
}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)

```
#include <iostream>
#include "util.h"

namespace Local{
    //1 square mile is 2.59 square km
    //the following function returns square miles
    //whereas length is in km
    float squareArea(float length){
        return (length*length / 2.59);
    }
}

using namespace Local;

main (){
    cout << "English (sqr ml) " << squareArea (2.0);
    cout << "Normal (sqr klm) "
        << PublicUtils::sqareArea (2.0);
}
```

To `std` namespace

- Μπορείτε να δηλώνετε το `std` namespace:

```
#include <iostream>  
using namespace std;
```

για να μη χρειάζεται να το γράφετε συνέχεια, πχ
`std::cout << ...`

Αν και κάποιοι μεταφραστές το κάνουν αυτόματα...

ΔΕΙΚΤΕΣ (POINTERS) ΑΝΑΦΟΡΕΣ (REFERENCES)

Δείκτες (Pointers)

- Δείκτης είναι μια μεταβλητή στην οποία αποθηκεύουμε τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής.

```
int anInt;  
  
int *aPtr;  
  
aPtr = & anInt;  
  
anInt = 10;  
  
*aPtr = 15;
```

Δείκτες (Pointers)

- Δείκτης είναι μια μεταβλητή στην οποία αποθηκεύουμε τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής.

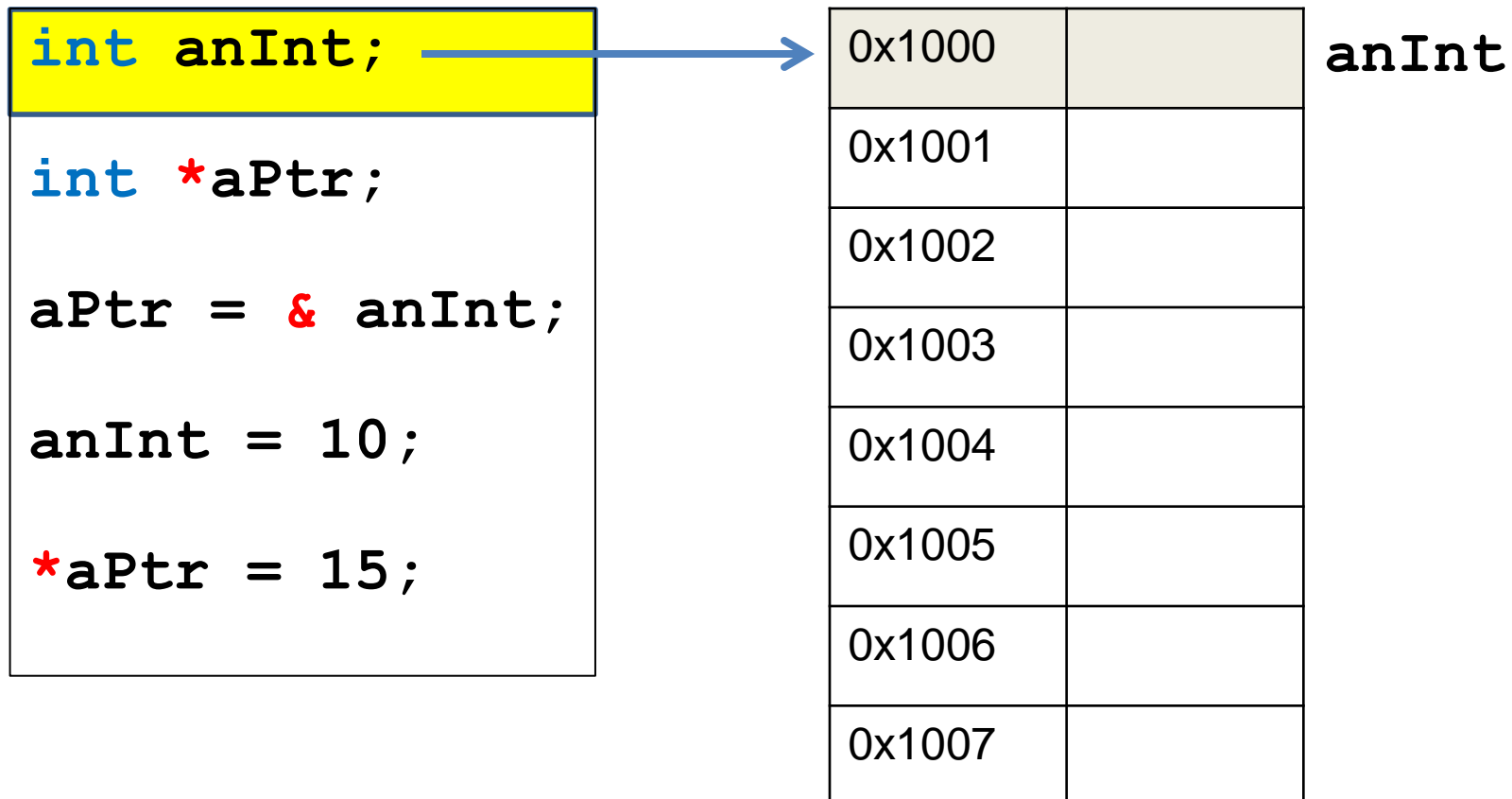
```
int anInt;  
  
int *aPtr;  
  
aPtr = & anInt;  
  
anInt = 10;  
  
*aPtr = 15;
```

Μνήμη

0x1000	
0x1001	
0x1002	
0x1003	
0x1004	
0x1005	
0x1006	
0x1007	

Δείκτες (Pointers)

- Δείκτης είναι μια μεταβλητή στην οποία αποθηκεύουμε τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής.

Δείκτες (Pointers)

- Δείκτης είναι μια μεταβλητή στην οποία αποθηκεύουμε τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής.

```
int anInt;  
int *aPtr;  
  
aPtr = & anInt;  
  
anInt = 10;  
  
*aPtr = 15;
```

0x1000		anInt
0x1001		
0x1002		
0x1003		aPtr
0x1004		
0x1005		
0x1006		
0x1007		

Δείκτες (Pointers)

- Δείκτης είναι μια μεταβλητή στην οποία αποθηκεύουμε τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής.

```
int anInt;
```

```
int *aPtr;
```

```
aPtr = &anInt;
```

```
anInt = 10;
```

```
*aPtr = 15;
```

0x1000	
0x1001	
0x1002	
0x1003	0x1000
0x1004	
0x1005	
0x1006	
0x1007	

anInt

aPtr

Δείκτες (Pointers)

- Δείκτης είναι μια μεταβλητή στην οποία αποθηκεύουμε τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής.

```
int anInt;  
  
int *aPtr;  
  
aPtr = & anInt;  
  
anInt = 10;  
  
*aPtr = 15;
```


0x1000	10	anInt
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x1000	aPtr
0x1004		
0x1005		
0x1006		
0x1007		

Δείκτες (Pointers)

- Δείκτης είναι μια μεταβλητή στην οποία αποθηκεύουμε τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής.

```
int anInt;  
  
int *aPtr;  
  
aPtr = & anInt;  
  
anInt = 10;  
  
*aPtr = 15;
```

0x1000	15	anInt
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x1000	aPtr
0x1004		
0x1005		
0x1006		
0x1007		

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
  
aPtr = (int *)malloc(sizeof(int));  
  
*aPtr = 15;
```

0x1000	
0x1001	
0x1002	
0x1003	
0x1004	
0x1005	
0x1006	
0x1007	

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;
```

```
aPtr = (int *)malloc(sizeof(int));
```

```
*aPtr = 15;
```

0x1000	
0x1001	
0x1002	
0x1003	0x0000
0x1004	
0x1005	
0x1006	
0x1007	

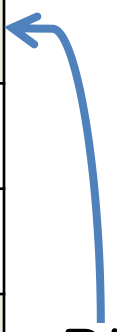
aPtr

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;
```

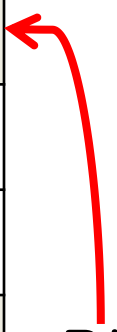
```
aPtr = (int *)malloc(sizeof(int));
```

```
*aPtr = 15;
```

0x1000		 aPtr
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x1000	
0x1004		
0x1005		
0x1006		
0x1007		

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
aPtr = (int *)malloc(sizeof(int));  
*aPtr = 15;
```

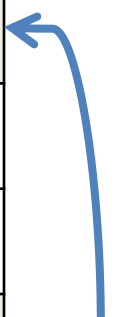
0x1000	15	 aPtr
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x1000	
0x1004		
0x1005		
0x1006		
0x1007		

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
  
aPtr = (int *)malloc(sizeof(int));  
  
*aPtr = 15;
```

Στη C++

```
int *aPtr = new int;  
  
*aPtr = 15;
```

0x1000	15	 aPtr
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x1000	
0x1004		
0x1005		
0x1006		
0x1007		

ΔΕΙΚΤΕΣ – Αποδέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
  
aPtr = (int *)malloc(sizeof(int));  
  
*aPtr = 15;  
  
free(aPtr);
```

0x1000	15
0x1001	
0x1002	
0x1003	0x0000
0x1004	
0x1005	
0x1006	
0x1007	

aPtr

ΔΕΙΚΤΕΣ – Αποδέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
  
aPtr = (int *)malloc(sizeof(int));  
  
*aPtr = 15;  
  
free(aPtr);
```

Στη C++

```
int *aPtr = new int;  
  
*aPtr = 15;  
  
delete aPtr;
```

0x1000	15	
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x0000	aPtr
0x1004		
0x1005		
0x1006		
0x1007		

Δείκτες – Αποδέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
  
aPtr = (int *)malloc(sizeof(int));  
  
*aPtr = 15;  
  
int *bPtr = aPtr;  
  
free(aPtr);
```

Προσοχή! Η θέση της μνήμης στην οποία έδινε η μεταβλητή `aPtr` μπορεί να συνεχίσει να έχει την τιμή 15, και αν κάποιος άλλος δείκτης (`bPtr`) έδειχνε σε αυτή τη θέση να φαίνεται ότι μπορείτε να τη διαβάσετε. Η θέση μνήμης δεν είναι διαθέσιμη όμως και θα προκαλέσει προβλήματα, το πιο πιθανό segmentation fault.

0x1000	15	
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x0000	aPtr
0x1004		
0x1005	0x1000	bPtr
0x1006		
0x1007		

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;
```

```
aPtr = (int *)malloc(3*sizeof(int));
```

```
*aPtr = 15;
```

```
*(aPtr + 2) = 17;
```

```
free(aPtr)
```

0x1000	
0x1001	
0x1002	
0x1003	0x1005
0x1004	
0x1005	
0x1006	
0x1007	

aPtr

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
aPtr = (int *)malloc(3*sizeof(int));  
*aPtr = 15; ⇔ aPtr[0] = 15;  
*(aPtr + 2) = 17;  
free(aPtr)
```

0x1000		
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x1005	aPtr
0x1004		
0x1005	15	←
0x1006		
0x1007		

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
  
aPtr = (int *)malloc(3*sizeof(int));  
  
*aPtr = 15; ⇔ aPtr[0] = 15;  
  
* (aPtr + 2) = 17; ⇔ aPtr[2] = 17;  
  
free(aPtr)
```

0x1000		
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x1005	
0x1004		
0x1005	15	
0x1006		
0x1007	17	

aPtr

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;  
  
aPtr = (int *)malloc(3*sizeof(int));  
  
*aPtr = 15; ⇔ aPtr[0] = 15;  
  
*(aPtr + 2) = 17; ⇔ aPtr[2] = 17;  
  
free(aPtr)
```

0x1000		aPtr
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x0000	
0x1004		
0x1005	15	
0x1006		
0x1007	17	

ΔΕΙΚΤΕΣ – Δέσμευση Μνήμης

```
int *aPtr = null;

aPtr = (int *)malloc(3*sizeof(int));

*aPtr = 15; ⇔ aPtr[0] = 15;

*(aPtr + 2) = 17; ⇔ aPtr[2] = 17;

free(aPtr)
```

Στη C++

```
int *aPtr = new int[3];

*aPtr = 15;

*(aPtr + 2) = 17;

delete [] aPtr;
```

0x1000		aPtr
0x1001		
0x1002		
0x1003	0x0000	
0x1004		
0x1005	15	
0x1006		
0x1007	17	

Αναφορές (References)

- Μια **αναφορά** σε μια μεταβλητή είναι σαν ένα συνώνυμο για τη μεταβλητή.
- **Προσοχή**: ΔΕΝ πρόκειται για pointers (αν και υπάρχει μια σχέση μεταξύ των δύο)

```
...  
int myInt;  
int &myRef = myInt;  
...
```

Η εντολή:
`int &wrongRef;`
θα δώσει compile error!

- Έτσι δηλώνουμε αναφορές
- κατά τη δήλωση πρέπει ΠΑΝΤΑ να καθορίζουμε τη μεταβλητή της οποίας είναι συνώνυμα

Αναφορές (References)

- Όταν δηλώνουμε μια μεταβλητή, αυτό σημαίνει ότι της παραχωρούμε κάποιο χώρο στη μνήμη και ένα όνομα στο χώρο αυτό
- Όταν δηλώνουμε μια αναφορά σε μια μεταβλητή, είναι σαν να δίνουμε παραπάνω από ένα ονόματα στο συγκεκριμένο χώρο στη μνήμη.
- Οι παρακάτω εντολές είναι ισοδύναμες:

```
myInt++;
```

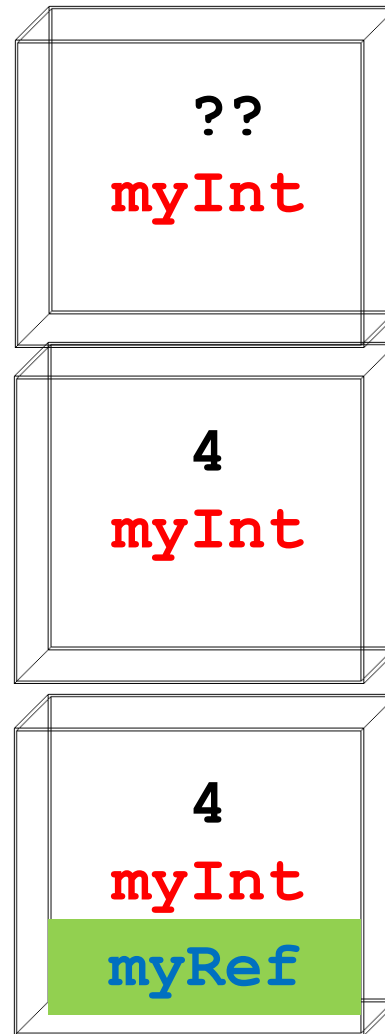
```
myRef++;
```

Αναφορές

```
int myInt;
```

```
myInt = 4;
```

```
int &myRef = myInt;
```


Τι κρύβουν οι αναφορές

```
int myInt = 5;
```

```
int &myRef = myInt; → int * const myRef_p = &myInt;
```

Το = δεν είναι ανάθεση, δημιουργεί την αναφορά.
Δεν μπορούμε να ξανααναθέσουμε την αναφορά

```
myInt = 8; → myInt = 8;
```

```
myRef = 7; → *myRef_p = 7;
```

Οι αναφορές χρησιμοποιούν τους δείκτες για να αναφερθούν σε μια μεταβλητή αλλά δεν είναι σαν δείκτες γιατί αναφέρονται μόνιμα σε μια θέση μνήμης.

Τι κρύβουν οι αναφορές

```
#include <iostream>
```

```
main() {  
  int a = 1;  
  int b = 3;  
  int& refA = a;
```

```
  cout << refA << endl;  
  cout << a << endl;
```

```
  refA = b;  
  cout << a << endl;
```

```
}
```

```
#include <iostream>
```

```
main() {  
  int a = 1;  
  int b = 3;  
  int * const refA_p = &a;
```

```
  cout << *refA_p << endl;  
  cout << a << endl;
```

```
  *refA_p = b;  
  cout << a << endl;
```

```
}
```

Σωστό ή Λάθος?

```
main() {  
    int x = 1;    // Σωστό.  
    int *p = new int; // Σωστό. Ορίζει ένα νέο δείκτη σε int, και δεσμεύει μνήμη γι αυτόν.  
    p = x;      // Λάθος! Το x είναι int και όχι pointer σε int  
    *p = x;     // Σωστό. Η διεύθυνση στην οποία δείχνει ο p παίρνει την τιμή του x, 1.  
               // Ο p εξακολουθεί να δείχνει στην θέση μνήμης που δεσμεύσαμε αρχικά  
    p = &x;    // Σωστό. Ο pointer p τώρα δείχνει στην διεύθυνση του x  
    int *p2;   // Σωστό. Ορισμός pointer σε int. Δεν χρειάζεται αρχικοποίηση. Δεν υπάρχει  
               // πρόβλημα που ο ορισμός είναι στη μέση του κώδικα και όχι στην αρχή.  
    int *q = x; // Λάθος! Σε αυτό το σημείο ορίζουμε τον δείκτη q και πρέπει είτε να  
               // δεσμεύσουμε μνήμη, είτε να του αναθέσουμε μια διεύθυνση.  
    int &a;     // Λάθος! Δήλωση αναφοράς χωρίς αρχικοποίηση και σύνδεση με μεταβλητή.  
    int &b = p; // Λάθος! Η αναφορά είναι τύπου int και την συνδέουμε με δείκτη σε int.  
    int &c = x; // Σωστό. Η αναφορά c συνδέθηκε με την μεταβλητή x.  
    int* &d = p; // Σωστό. Η αναφορά τύπου pointer σε int συνδέεται με ένα pointer σε int.  
    cout << *c; // Λάθος! Το ίδιο σαν να ζητάμε *x. Το x δεν είναι pointer.  
    cout << c;  // Σωστό. Θα τυπωθεί η τιμή του x.  
    cout << *d; // Σωστό. Θα τυπωθεί το περιεχόμενο της διεύθυνσης που δείχνει ο pointer p.  
}
```

Που χρησιμεύουν?

Οι δηλώσεις αναφορών που παίζουν το ρόλο **συνώνυμων** μιας μεταβλητής **σε ένα πρόγραμμα δεν έχουν πολύ μεγάλη χρησιμότητα** όπως το ίδιο ισχύει για τις δηλώσεις δεικτών που τοποθετούνται σε κάποια υπάρχουσα μεταβλητή

```
int x = 10;
```

```
int *x_p = &x;
```

εκεί που βοηθούν δραστικά τόσο οι δείκτες όσο και οι αναφορές είναι σε **συναρτήσεις** στο **πέραςμα παραμέτρων δια αναφοράς**.

Στην περίπτωση που χρησιμοποιήσουμε **αναφορές σαν ορίσματα** σε συναρτήσεις **το πέραςμα δια αναφοράς γίνεται ακόμα πιο απλό**.